

סמל שמעון ידג

5205630

בן דגה וקסה ליזלם

נולד ב- כ"ח בטבת תשל"ו 1.1.1976

התגייס לצה"ל ב- 11.7.1995

שרת בגדוד "גדעון" (13)

ומל ב- כ"ה באב תשנ"ז 28.8.1997

בעת היתקלות בלבנון.

שיעון ידג

בן דגה וקסה ליזלם. נולד במימרים שבאתיופיה ביום כ"ח בטבת תשל"ו (1.1.1976). המשפחה עסקה בחקלאות והוא, במקביל ללימודיו, סייע בעבודה. משפחתו מספרת כי ידג הצטיין בספורט ובריצות היה "מהיר כאיילה". מגיל צעיר התגורר עם משפחת דודו פאנטאו, בהסכמת הוריו.

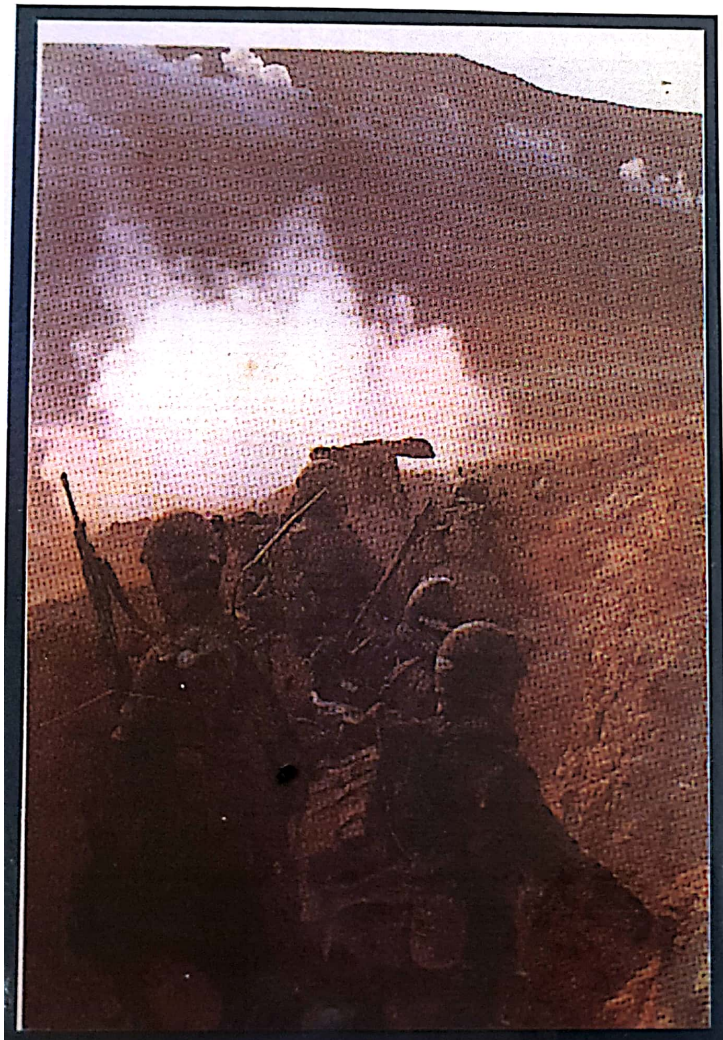
ידג עלה לארץ במאי 1991 עם משפחת דודו ואמו, בעוד אביו נותר באתיופיה. לאחר תקופת אולפן קצרה באופקים, החל את לימודיו במסגרת פנימיית 'הדסים' עד סיום כיתה י"ב. ידג התגייס לצה"ל בתחילת יולי 1995 וכהכנה לשירות עבר קורסים לשיפור העברית וטירונות. הוא שירת בחטיבת 'גולני', בגדוד 'גדעון'. בשאלון הקליטה לטירונות הוא כותב: "רציתי לשרת ב'גולני' כי בחרתי בכך, ואני אוהב את החיל." במסגרת החטיבה עבר את הטירונות הקרבית, קורס המ"כים וקורס צלפי חי"ר.

ביום כ"ה באב תשנ"ז (28.8.1997) נפל ידג בקרב בלבנון, כתוצאה משריפה שפרצה במהלך פעילות מבצעית בגזרה המזרחית של אזור הביטחון בדרום לבנון. עימו נפלו סמ"ר אורן זריף ז"ל, סמ"ר רועי שוקרון ז"ל, סמ"ר אושרי שזורץ ז"ל וסמל קסהון שמטו ז"ל. בן עשרים-ואחת היה בנופלו. ידג הועלה לדרגת סמל לאחר מותו. הוא הובא למנוחות בחלקה העבאית בבית-העלמין בשדרות. הותיר אחריו הורים, אחות, דליה (אסרסו), ומשפחת דודו שבקרבה גדל והתחנך.

כותבת אמו: "ידג חלם לעלות לארץ הקדושה ולשרת כחייל קרבי ב'גולני', לעבור קורס קצינים ולתרום למדינה, אבל הוא לא זכה להגשים את החלום עד הסוף. הוא נתן את חלקו ונפל בגבול הצפון ולא זכה לחזור הביתה.

"בלוויתו ספר לו מפקד היחידה: 'ידג, אתה וחבריך, בפגיעתכם הטובה במחבלים, הצלחתם להגשים את פסגת חלומותיו של כל לוחם. ודאי תיכננתם אז את קבלת הפנים במוצב, את טפיחות השכם. מרחוק התאבך עשן, פרצה דליקה ואתם לא שמתם לב. מה לעשות שלא לימדנו אתכם לברוח, ידג, לימדנו אתכם לדבוק במשימה עד תומה, ואת זאת עשיתם היטב." בלוויתו סיפרו חבריו: "ידג היה גולנצ'יק אמיתי. לא ענק בגוף אבל ענק בכוח וב יכולת לעזור לחברים שהיו גדולים ממנו פי שניים."

מפקד גדוד 'גדעון' כותב למשפחה: "ידג היה חייל למופת, שקט ורציני, שהצטיין בכושר מעולה ומוטיבציה גבוהה. במהלך ההיתקלות הפגין יכולת מקצועית ואומץ לב וסייע בחיסול שתי חוליות המחבלים. כשפרצה הדליקה חילץ לאחר יחד עם יתר חבריו, אולם האש העזה השיגה אותו על אף כושרו המעולה."

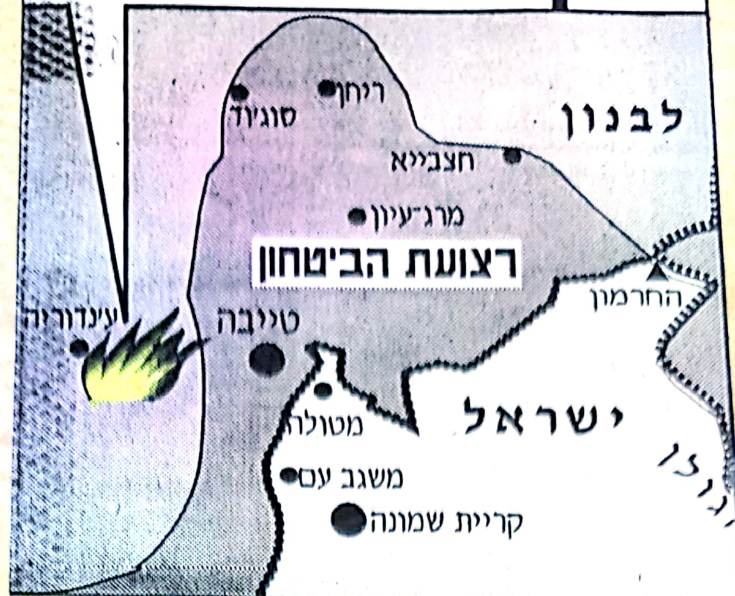

אסון בלבנון

ארבעה חיילים ניספו במלכודת אש בוואדי

ההצלחה הפכה לאסון כבד: כוח של גולני ששכב במארב חיסל ארבעה מחבלים מאידגון "אמל" ■ לאחר מכן ביקש סיוע ארטילרי ואווירי; מירי המסוקים והתותחים פרצה דליקת קוצים במרחק סמך מטרים מהכוח ■ לפתע השתנה כיוון הרוח – והלהבות רדפו אחר החיילים ■ לוחמים שניצלו חזרו לאחר בניסיון להציל את חבריהם ■ מסוקים נחתו בתוך הלהבות כדי לחלץ את הלוחמים ■ 4 נהרגו, 6 נפצעו, אחד מהם במצב אנוש ■ שר הביטחון: אידוע טראגי ונדיר שהתרחש בפעילות מיבצעית חשובה ■ הרמטכ"ל שיבח את אומץ ליבם של החיילים וצוותי המסוק ■

מיקום השריפה

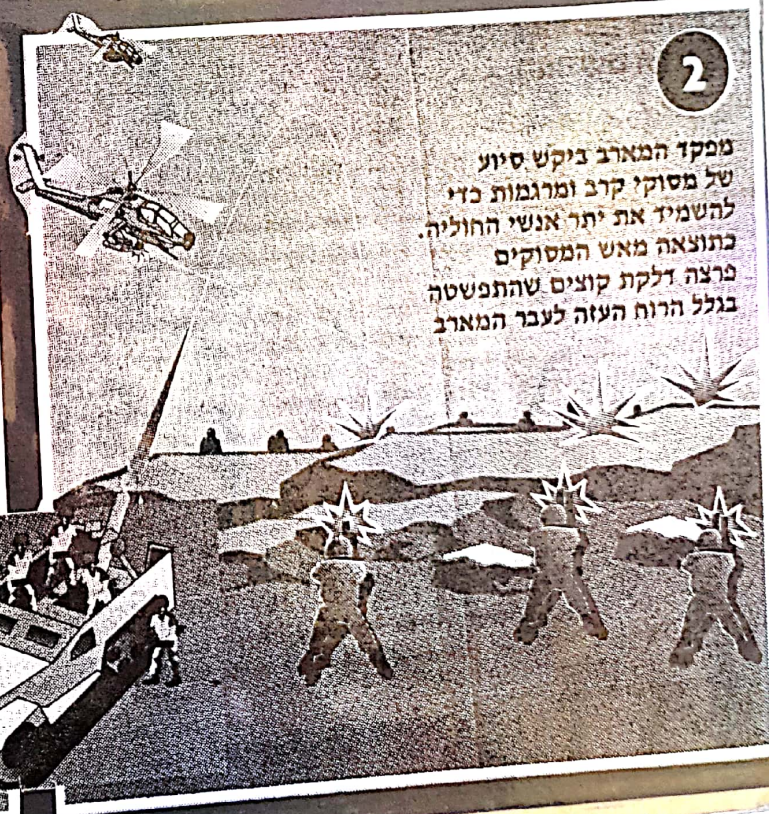
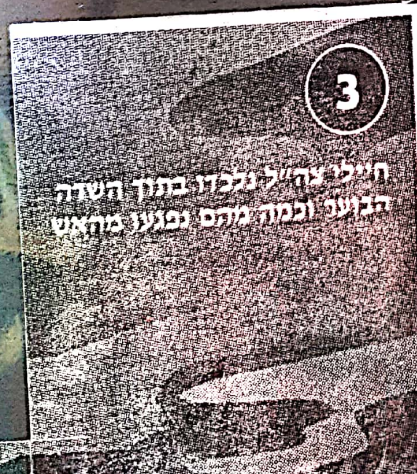
ההיתקלות והאסון - לוח זמנים

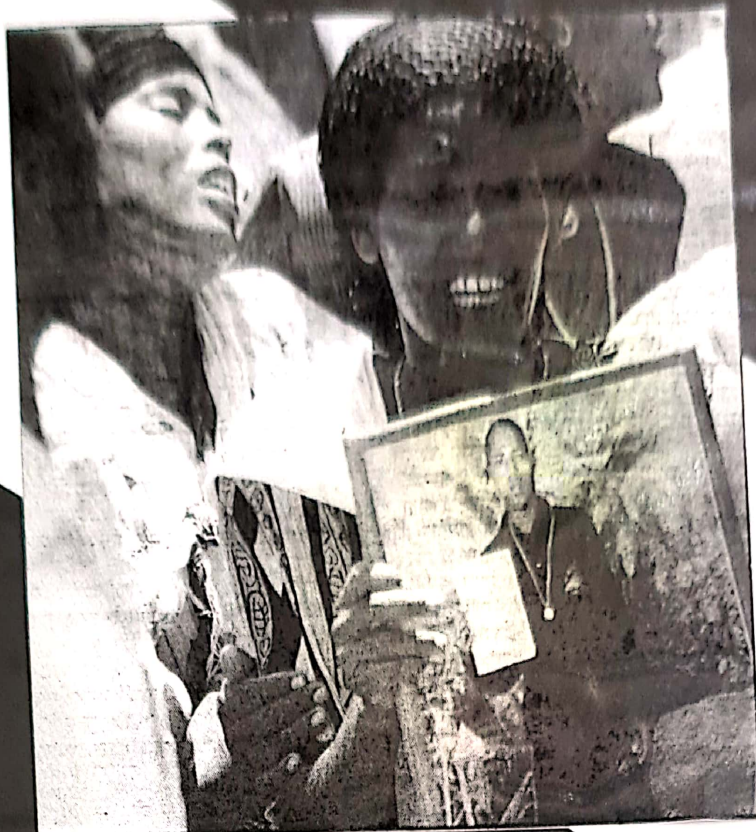
ומסוקים. 15:00 - מסוק אנפה מבצע גיחת חילוץ ראשונה ומוציא מהשטח חמישה מהלוחמים, חלקם הרוגים. 15:30 - מסוק יסעור מצטרף למשימת החילוץ ומוציא מהשטח חמישה לוחמים נוספים. חילוץ מקביל מתבצע על ידי מסוק אנפה, שמוציא את אחרוני הלוחמים. 16:00 - קיים חשש כי חלק מהלוחמים נותרו בשטח, ונמשכים חיפושים רגליים ומסוקים. 16:30 - מתברר כי כל הלוחמים חולצו והכוחות חוזרים לשטח. 14:00 - האש משיגה את הלוחמים ולמקום מונקים כוחות חילוץ. 14:00 - הכוח מסתער והורג ארבעה מחבלי 8 ופוצץ אחבל נוסף. הכוח איבד להסאי רשמי, בהמתנה למחבלים נוספים. 13:00 - הכוח מורה תנועת מחבלים באזור מרוחק, ומזעיק סיוע של מסיקי קרב נארסילרית. 13:30 - מסוקי קרב ירחיקו וחותמי צה"ל מפגיזים את נתיב התנועה של מחבלים. מהירי פורצת אש, במרחק של 800 מטר מהחיילים. 14:00 - הכוח מזהה כי האש נעה לכיוונו במהירות גדולה. מפקד עלונה מבצע הערכת מצב מהירה ומחליט לסגת. 14:00 - האש משיגה את הלוחמים ולמקום מונקים כוחות חילוץ.

הגבורה והאבל

מלכודת אש בוואדי

שמעון ידג ראה בשירותו בצה"ל את נקודת השיא בהתערותו בחברה הישראלית. תושבי שדרות, חברים ובני העדה האתיופית ליוו אותו למונחות בשדרות

החלום שלו היה להמשיך ולסיים את השירות עד תום, והחלום נקטע. בהצטרפותו ליחידה קרבית בצה"ל, ראה שמעון ידג את נקודת השיא בהתערותו בחברה הישראלית. "הוא תמיד אמר, שבצבא כולם שווים", סיפר הדוד, "שם הוא הרגיש יותר טוב מאשר בבית".

בבית העלמין בשדרות התערבו אלה באלה עולי אתיופיה בלבוש מסורתי, לוחמי גולני במדים ותושבי העיריה - הכל הלכו אחר אריזנו של שמעון ומיררו בכי. מפקד הגדוד של שמעון אמר בדברי ההספד: "שמעון היווה בהחלט דוגמה לעדה האתיופית ולכושד התע"ר אותה בחברה הישראלית. אנחנו, המפקדים, לא לימדנו אתכם לסגת ולכן גם לא ברחתם מיד כשראיתם את האש מסתערת עליכם". בני המשפחה, האם רגה, הדוד סנטו שאימץ את שמעון כבן לו, והאחות בת השמונה, נתמכו זה בזה. הדוד אמר קריש.

"הייתי איתו מהיום הראשון של הטירונות", סיפר רונן פולק, בן 21, חבר קרוב וחבר ליחידה, "אין מלים לתאר חבר טוב שהלך. אין מדובר בחבר רגיל, אלא באדם מיוחד, שקט, שעוד לכולם בצניעות ובגדלות נפש. הוא אהב לתת מהנשמה".

אלי בוהדנה

שמעון ידג ו"ל

"שמעון היה אתלט מצטיין, אך דווקא בריגת חייו הוא לא הצליח והאש השיגה אותו", כך אמר מפקד הגדוד, בהספירו את סמל שמעון ידג ו"ל. שמעון, בן 21, עלה ארצה מאתיופיה לפני 14 שנה, במבצע משה. אביו נשאר באתיופיה. בבית העלמין הצבאי בשדרות, ביום שישי בצוהריים, היהודי ועקת השבר של בני העדה האתיופית. מאות אנשים הגיעו ללוות את שמעון בדרכו האחרונה.

חברו לפלוגה, סמל אמיתי פה, בן 20, לא לקח חלק בקרב שקטל ארבעה מחבריו לפלוגה. "הוא היה חייל מצטיין", סיפר על חברו הטוב, "ובסוף השירות קיבל את כומתת הסמל, מה שנחשב בעינינו, הלוחמים, לכבוד גדול. במהלך המסלול תמיד היה דוחף את האלונקה קדימה. היה לו כושר מצויין". הוא הוסיף וסיפר

שלמרות הקשיים בבית, הוא מעולם לא ביקש להשתחרר ועמד תמיד בראש הלוחמים. ביום שני בצבא ריים ראה אותו אמיתי בפעם האחרונה: "שיחקנו שביש והבטחתי לו שאביא לו רצועת נשק מתנה. הבאתי את הרצועה למשפחה כדי שלא להפריע את הבטחתי לו".

דודו של שמעון, ילו אלימלך, היה האדם הקרוב ביותר לנער השקט והצנוע. "הוא לא אהב לספר סיפורי גבורה על לבנון", אמר הדוד, "הוא רק אמר, שהוא אוהב את הצבא ואוהב לשרת ביחידה קרבית."

"דמות מופת לבני הנוער"

סמל ידג שמעון (21)

נאמך דוד רגב,
כתב "ידיעות אחרונות"

"ואתה ידג, שהיית אתלטי יותר מכולם, לא יכולת למהירות של האש. לא הצלחת לברוח בריצה החשובה של חיך. לא לימדנו אתכם לברוח, אלא לרבוך במשימה - ועשיתם זאת היטב", כך ספר מסקד הגדוד של גולני, סא"ל ניר, לידג שמעון (21), שהובא למנוחות ביום שישי בבית-העלמין בשדרות.

פירוש השם ידג בשפה האמהרית הוא "תהיה גדול". אבל ידג כבר לא יזכה לגדול. מאות ליוו אותו שלשום בדרכו האחרונה. בני העדה האתיופית לצידם של חיילי גולני בכומות חומות - כולם בכו יחדיו על האבירה הגדולה.

שר הקליטה, יולי ארלשטיין, ספר לידג בשם הממשלה: "הילדים הם התקווה של עולים רבים המתמודדים בקשיים עצומים במדינתם החדשה. אני משוכנע שידג, שעל אף קשייו כעולה התנדב והצטיין ביחידה קרבית, יהווה דמות מופת לבני הנוער בישראל".

ידג שמעון הותיר אחריו אם ואחות.

התמונה: ידג שמעון, חייל בגדוד 20, נהרג במהלך מבצע חומות. (התמונה: דניאל חורזנשטיין)

שמעון ידג

"כאב גדול לעיר שדרות ולכל העדה האתיופית"

ראוי להצדעה

בין המנחמים היה גם ראש עיריית שדרות, דוד בוסקילה, שאמר: "זה כאב גדול לעיר כולה ולעדה האתיופית. העדה הזו הקריבה את בניה למען ביטחון מדינת ישראל, ודבר זה ראוי להצדעה".

ראש העיר בוסקילה הוסיף, כי "הגיע זמן שמדינת ישראל תיתן להם עדיפות בהשתלבות בחיי החברה". המשפחה התנגדה אתמול לבקשת קצין העיר לנתח את גופת יקירם. הלווייתו של סימון ידג תתקיים היום בשעה 13:00 בבית העלמין הצבאי בשדרות.

סימון היה הבן שלי. גידלתי אותו וראגתי לו מהיום שנה. לה. טכני, כשהוא איננו, כל כך כואב לי. כך אמר אתמול רגב אדולף משדרות, דודו של סמל שמעון (סימון) ידג, בן 20, מהרגי העליקה הקטלנית בלבנון.

בביתו של הדוד התקבצו אתמול מאות מידעאי אתיופיה הגרים בדרום. הידיעה על מותו של סימון הייתה בהלם את הקהילה הקטנה הזו, שהתקבצה בשעה הקשה כדי לנתח את חברם. "הוא היה הבן שלי, זה כל כך כואב. גידלתי אותו מאז שאביו נפטר באתיופיה כשהיה בן מספר חודשים", פרץ אתמול הדוד רגב בבכי.

אמו של סימון, רגב, הגיעה מביתה שבבתיים. קצין העיר הודיע לה על נפילת בנה, ומיד היא יצאה לשדרות, אל שאר בני משפחתה.

„הוא היה מוכן להקריב את חייו לצבא ולמדינה“

מאת דוד רגב, כתב „ידיעות אחרונות“

אמש, סמוך לשעה 9 בערב, התרסק נציגו קצין העיר על דלת משפחת שמעון באתר הקרואנים בשדרות והורדעו לבני המשפחה

חה על נפילתו של הבן, סמל ידג שמעון (21), חייל גולני.

„הוא היה מוכן להקריב את החיים שלו בשביל המדינה ובשביל הצבא“, סיפרו אמש קרוביו.

ידג, אחד מארבעת חיילי גולני שנהרגו אתמול, נולד באתיופיה. בילדותו עזב אביו את הבית, ועקבותיו נעלמו. את ידג ואת אחותו בת ה-8 גידלו האם, דגה, וסנטו, דודו של שמעון, אחיה של האם, שאימץ אותו מגיל צעיר כבנו.

בשנת '71 עלתה המשפחה ארצה במסגרת מבצע שלמה. האם דגה עברה להתגורר

בבתים, ואילו ידג ואחותו הקטנה נותרו אצל הדוד באתר החירום בשדרות. לדברי קרוביו, חלם ידג להתגייס לצה"ל ולשרת כחייל קרב. „זו היתה האהבה הגדולה שלו. הוא לא רצה להיות חייל לא קרבי. הוא רצה להשקיע בצבא והיה מוכן להקריב את החיים שלו. הוא היה בחור נהדר ואהב את כולם כאן“, אמרו קרובי משפחתו.

עד אמרו בני המשפחה, כי ידג היה בחור שקט, שאהב לעזור לבני המשפחה כשהגיע לחופשות מיחידתו בגולני. „הוא היה אדם פשוט וחם שאהב את המקום למרות קשיי הקליטה הרבים, והוא הפך לאט לאט לישראלי. הוא דיבר כמו חיילי גולני, בשפה שלהם, ואהב מאוד את המדים ואת הכומתה והיה גאה בהם מאוד.“

אמש עם היורדע דבר מותו, החלו רבים מבני העדה לזרום לבית המשפחה ולנחם את הדודים ואת הקרובים. בשעות הלילה הגיעה האם דגה מבתים, ובני משפחה אחרים אחרו והגיעו בשעות הלילה המאוחרות לשדרות.

בני העדה סיפרו כי ידג וחיילים קרביים שכמותו מבני העדה הם גאות העדה האתיופית והם מעידים על תרומתה של העדה למדינת ישראל. „אנחנו גאים בהם מאוד“, אמרו. הלווייתו של ידג שמעון תיערך היום בשעה 1 אחרי הצהריים בחלקה הצבאית של בית העלמין בשדרות.

לזכר חבר שופל

טקס מרגש וערך אתמול בשדרות להכנסת ספר תורה לבית הכנסת של העדה האתיופית בעיר. בית הכנסת הוקם ביוזמתם של חיילי פלוגת גולני, ע"ש חברים, סמ"ר שמעון ידג ז"ל, שנהרג עם ארבעה מחבריו באסון הדליקה בדרום לבנון לפני כשנה. סיפור התארגנות החיילים לגיוס כספים להקמת בית הכנסת מורסם לפני מספר חודשים ב"מעריב" ועורר הדים רבים, ותרומות מהארץ ומהעולם. "רצינו לבצע את משאלת הלב של משפחתו והופתענו מהרצון הגדול לסייע לנו", אמרו הלוחמים

כתב: אלי בודהנה; צילום: אדי ישראל